CHORWACJA

Dlaczego piszemy CHORWACJA, a nie „Horwacja”, skoro sami Chorwaci – w końcu też Słowianie - zapisują nazwę swojej ojczyzny przez samo h? Żeby odpowiedzieć na to pytanie, należy je odwrócić: dlaczego Chorwaci piszą HRVATSKA przez samo h, a nie przez ch? Odpowiedź jest prosta: ponieważ nie mają w swoim alfabecie dwuznaku ch! Współcześnie w różnych językach europejskich występują dwie podstawowe wersje nazwy tego pięknie położonego kraju, śródziemnomorskiego, a zarazem słowiańskiego. Są to: Croatia i Chorwacja – w różnych wariantach graficznych i fonetycznych. Sama nazwa jest najprawdopodobniej jeszcze prasłowiańska, a Charwat znaczyło niegdyś ‘zbrojny’. W źródłach XIV-wiecznych Chorwaci zwani są Chrwatami, później – obocznie – Chrwatami lub Charwatami, Krwatami, a nawet Klwatami. Wersje Kroacja i Chorwacja dość długo występowały w polszczyźnie obocznie, dopiero w XIX w. zdecydowaną przewagę uzyskała Chorwacja. W łacinie przyjęła się postać Croatia (bo słowiańskiemu ch zwykle w łacinie odpowiada c [k] – i na odwrót: łacińskiemu c [k] w polszczyźnie i w wielu innych językach słowiańskich odpowiada ch). Z łaciny nazwę przejęły języki germańskie (niem. Kroatien, ang. Croatia, szw. Kroatien) i romańskie (fr. Croatie, hiszp. Croacia, wł. Croazia). W większości języków słowiańskich natomiast pozostała Chorwacja lub Chrwacja w takich wersjach graficznych, na jakie pozwalają odpowiednie alfabety, a więc: pol. Chorwacja, cz. Chorvatsko, ros. Хорва́тия, ale chorw. Hrvatska, słoweńskie: Hrvaška, serbskie: Hrvatska.